

Bayer Zsolt: A filantróp hullazsákjai

2023 február 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A sorosi világkép és világtrend már 1993-ban megfogalmazódott, most beteljesül Ukrajnában

Nem is tudom, hol kellene elkezdni. De talán mégis III. Richárdnál: „Mint hogy a napon nézem árnyamat / És csúfságomat magam magyarázom: / Én, mivel nem játszhatom a szerelmemet, / Hogy eltöltsen e cseveg? id?t – / Úgy döntöttem, hogy gazember leszek / S utálom e kor hiú gyönyörét.”

Lássuk be, ez mégis csak a negatív apoteózis. Szövetség az ördöggel. Az ilyesmihez szükségeltetik valamiféle nagyság, hogy ne mondjam: erkölcstelenségi tartás. Elszánás. Shakespeare III. Richárdja így vonul át rosszkedvünk telén, s mi borzongva óvjuk t?le utolsó lovunkat.

S most lássuk, miképpen mondja el ugyanezt George Soros: Mint hogy a napon nézem árnyamat / És csúfságomat magam magyarázom: / Én, mivel nem játszhatom a szerelmemet, / Hogy eltöltsen e cseveg? id?t – / Úgy döntöttem, hogy filantróp leszek / S fizetem e kor hiú gyönyörét.

No lám, itt nem rettent a b?n nagysága. Csak az undor. Tartuffe-nél nincs semmi undorítóbb. Semmi negatív apoteózis, semmi erkölcstelenségi tartás, csak a ragadós, nyúlós, elviselhetetlen ocsmányság. Az Úr ózdkodik attól a néhány pillanattól is, amikor majd ezzel dolga lesz. Az ördög meg röhög a markába, hogy szövetség nélkül is elvégzi a dolgát. Ez magyarázza, hogy még mindig itt van. S mi hiába ajánlgatjuk Szent Mihály lovát. És akkor ne titkolózzunk tovább, lássuk, mi indokolja, hogy e mondatokat leírtuk róla. Korunk „filantrópjáról”.

Soros 1993-ban ír valami esszéfeleséget a következ? címmel: „Egy új világtrend felé: A NATO jöv?je”. Kiadó a Nyílt Társadalom Alapítványok – ugyan mi más? –, a pontos dátum 1993. november 1.

A szöveg hosszan és feleslegesen értekezik a Szovjetunió összeomlása utáni „új világtrendr?l”, a nyitott és zárt társadalmak közötti különbségekr?l, s mindezek összefüggésében és kontextusában a NATO lehetséges és kívánatos jöv?jér?l, b?vítésének okairól és szükségességér?l, az Oroszország jelentette létez? vagy nem létez? veszély elhárításáról, a volt szovjet érdekszféra országainak átvezetésér?l a zárt társadalmakból a nyílt társadalmakba – juj, de nagyon jó lesz nekünk!

Érdemes lenne egyszer azon is eltöprengeni, hogyan jutottunk el száz év alatt Kölcseyt?l Karl Popperig. Vagyis a Parainesis Kölcsey Kálmánhoz cím? kis erkölcsi gy?jteményt?l Karl Popper Nyílt Társadalom cím? m?véig.

Kölcsey még így inti keresztfiát: „Azonban jól megértsd! – az ember véges állat, hatása csak bizonyos meghatározott körben munkálhat. Azért ne hidd, mintha isten bennünket arra alkotott volna, hogy a föld minden gyermekeinek egyforma testvérök s a föld minden tartományinak egyforma polgáruk legyünk. [...] Sohasem tudtam megérteni: kik azok, kik magokat világpolgároknak nevezik? Az emberi tehetség parányi lámpa, mely egyszerre keskeny kört tölthet meg fényével; s ha egy helyr?l másra hurcoltatik, setétséget hagy maga után. Bizonyos helyhez kell azért kapcsoltatnunk, hogy azt jótékony világítással állandóul boldogíthassuk. Minden, ami szerfeletti sok részre osztatik, önkicsínységében enyészik el. Így a szeretet. Hol az ember, ki magát a föld minden országainak szentelni akarván, forró szenvedelmet hordozhatna irántok keblében? Leonidás csak egy Spártáért, Regulus csak egy Rómáért, Zrínyi csak egy Magyarországért halhatott meg. Nem kell erre hosszú bizonyítás; tekints szívedbe, s ott leled a természett?l vett tudományt, mely szerelmedet egy háznéphez s ennek körén túl egy hazához láncolja.”

Világos beszéd.

Karl Popper – Soros-Tartuffe szellemi atyja és példaképe – száz évvel kés?bb így értekezik: „Aki saját népét, nemzetét, politikai közösségét bármely más elé helyezi, az akár tudja, akár nem, diktatúrát épít.” Ez is világos beszéd. Tessék választani! S innen nézve válik a kozmopolitizmus még érthetlenebbé és még ocsmányabbá Soros 1993-as szövegét olvasva. Mert abban a szövegben egyebek mellett ezt találjuk, kérem, nagyon figyeljenek: „Mellesleg, a kelet-európai munkaer? és a NATO technikai képességeinek ötvözése nagymértékben növelné a partnerség katonai potenciálját, mert csökkentené a NATO-országok hullzásákjainak kockázatát, ami a cselekvési hajlandóság f? korlátja. Ez egy életképes alternatíva a fenyeget? világtrendellenességre.”

A biztonság kedvéért ideteszem az angol eredetit is, hogy ne maradjon szemernyi kétség sem: „Incidentally, the

combination of manpower from Eastern Europe with the technical capabilities of NATO would greatly enhance the military potential of the Partnership because it would reduce the risk of body bags for NATO countries, which is the main constraint on their willingness to act. This is a viable alternative to the looming world disorder.”

Igen, tisztelt hölgyeim és uraim, jól értik. Soros 1993-ban arról értekezik, hogy azért fontos és szükséges a NATO bővítése és a „kelet-európai” országok felvétele a szövetségbe, mert a nyugati országok nem viselik (viselnék) el, hogy a fiaikat hullzásákban vigyék haza egy esetleges háború esetén, és ez nagyban szűkíti nevezett nyugati országok cselekvőképességét. Ám ha e nyugati országok jelentős technikai ereje találkozik (és szövetségbe forr) a „kelet-európai munkaerővel”, akkor megnő a cselekvési potenciál, mert majd e kelet-európaiak fiai halnak meg egy esetleges háborúban, és azokat fogják hazavinni hullzásákban, mert nekik nem számít és mert értük nem kár.

Igen, jól értették, tisztelt hölgyeim és uraim.

Soha ne feledjük azt sem, hogy ugyanez a „kelet-európai munkaerő” arra is jó lesz, hogy megnyissa piacait a fényes Nyugat előtt, hogy eladja munkaerőjét fél áron a fényes Nyugatnak, hogy legmagasabban képzett orvosait, mérnökeket, informatikusait, kutatóit a fényes Nyugat elszippkálja, hogy boltjait megtöltsék a fényes Nyugat másod- harmadosztályú termékeivel, s persze arra is, hogy naponta kioktassa a fényes Nyugat demokráciáról, haladásról, modernségről, a nyitott társadalom szépségeiről és felsőbbrendűségéről. De mindez csak békeidőben érdekes.

Mert majd jön a háború, és akkor a kelet-európaiak elmennek meghalni a fényes Nyugat érdekeiért, és a fiaikat majd hazahozzák hullzásákban. Mert nekik nem számít. Mert nekik nem számítanak.

Ez a sorosi világkép és világtrend.

És most itt a háború, egy éve már, és az 1993-as szöveg hirtelen elnyeri teljes értelmét, s kiegészítve néhány friss, mai szöveggel és eseménnyel, az egész kap egy vajszínű árnyalatot. A minap például maga Mark Esper, a korábbi amerikai védelmi miniszter vallotta ezeket: „Az ukrán nép azt a piszkos munkát végzi, amelyet mi magunk itt, az Egyesült Államokban nem akartunk elvégezni, és ezért fogjuk továbbra is támogatni önöket mindennel, amivel tudjuk, legyen szó lőszerrel, fegyverekkel, vagy hírszerzési értesülésekről.”

Mit szólnak ehhez, kedves olvasóim? Alig van az ukránoknál kelet-európaibb nép, nem igaz? S viszik haza az ukrán fiúkat hullzásákban, hiszen nekik végzik a „piszkos munkát”, amit a fényes Nyugat nem akar elvégezni, mert már gyáva, puha, ócska és becstelen. Tegyük csak gyorsan ide, e mellé a Mark Esper-i gondolat mellé a friss németországi közvélemény-kutatás eredményét!

„A közvélemény-kutatók a következő kérdést tették fel 2000 választásra jogosult felnőtteknek: »Tegyük fel, hogy Németország ellen katonai támadás indul, amely hasonló lenne a 2022 februárjában kezdődött orosz támadáshoz Ukrajna ellen. Mit gondolsz, te személy szerint mit tennél leginkább egy ilyen helyzetben?«”

Nézzük a kutatás eredményét: „Támadás esetén minden tizedik német készen állna a katonai szolgálatra” – írta meg a Die Welt. „A felmérés szerint egy háború esetén majdnem minden negyedik német a lehető leghamarabb elhagyná az országot. A korcsoportok közötti különbségek figyelemre méltók: az idősebbek inkább maradnának Németországban, mint a fiatalabbak. Csak öt százalék jelentkezne önként katonai szolgálatra” – derült ki a YouGov közvélemény-kutató intézet által a Deutsche Presse-Agentur (DPA) megbízásából készített reprezentatív felmérésből.

Minden tizedik német...

Milyen tökéletes, mennyire összeáll a kép, nem igaz? S persze most kongatják a vészharangot, hogy csak a németek (vannak még németek?) tíz százaléka lenne hajlandó megvédeni a hazáját, s annak a tíz százaléknak a többsége is hatvan év feletti. De mi a bajotok? Hát ezt akartátok! Ezért dolgoztok immáron hetven éve. Hogy mindenhol nyitott társadalom legyen, liberalizmus legyen, hazátlanság legyen, nihil legyen, semmi legyen. Hát győztetek! Íme, Martin Hessler ezredes Németországból a gyáva, hazátlan senkik országa lett – mivel a németek tényleg komolyan gondolnak mindent, náluk nincs középút.

Amikor nácinak kellett lenni, náciak voltak, abban hiba nem volt. Amikor kommunistának kellett lenni, akkor meg azok, az NDK volt az egyetlen hely, ahol komolyan is gondolták. Most, hogy agyhalott, hazátlan zombinak kell lenni, ezt tolják.

Hát ne nyavalyogjatok, hát ünnepeljete! És ilyen lett az egész Nyugat. Hogy is mondta néhány nappal ezel?tt Mark Galeotti brit történész? Így: „Nemcsak arról van szó, hogy mennyit költünk, hanem arról is, hogy mekkora áldozatokra állunk készen.” [...] Igazi tesztje a katonai hatalommá válásnak az, hogy elviseljük-e, hogy a lányaink és a fiaink koporsóba zárva térnek haza egy idegen országból.”

Nahát! A mi Galeottink talán olvasta Sorost? Aki már 1993-ban tudta, hogy a Nyugat nem viseli el, hogy hullzásákban vigyék haza a fiait? De semmi baj, mert majd a kelet-európaiak elviselik, majd ?k mennek és elvégzik mindenhol a piszkos munkát.

Ám feszül itt valami kínzó ellentét. Hát hogyan fogunk menni megdögleni a Nyugatért, ha nálunk is gy?z majd a nyitott társadalom, ha mi is agyhalott zombik, hazátlan senkik, gyáva lótuzev?k, ócska fogyasztók, LMBTQ-kretének leszünk? Tessék mondani, Soros bácsi, kik lesznek majd a hullzásákokban, ha bennünket is végérvényesen átformáltak a magatok képére? Mentek még keletebbre? Csak szólok, ha mindig még keletebbre mentek, el?bb-utóbb visszatértek nyugatra.

El?bb-utóbb bekerültök a hullzásákba...

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló